

færdig med, har jeg kun et Par Ord at tilføje. Vi fra vor Side erklærede straks ved første Behandling, at de principielle Betæneligheder, vi nærer overfor Forslaget om Invalidforsikring, vilde vi gemme til en bedre Lejlighed. Vi vilde acceptere det Grundlag, hvorpaa disse Forslag hviler, men forbeholdt os dog paa forskellige Punkter at stille Ændringsforslag. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at Forhandlingerne i Udvalget fra alle Sider har været prægede af et Ønske om at opnaa Enighed, og naar jeg nu ganske kort skal omtale et Par Ændringer, er det egentlig i Taknemmelighed overfor de andre Medlemmer af Udvalget og den højtærede Minister, fordi der er opnaaet saa væsentlige praktiske Ændringer, som sket er under Udvalgsbehandlingen.

Der er først et Punkt, jeg lagde meget stærk Vægt paa ved første Behandling, nemlig Fritagelsen af alle unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar for at betale Invalidpræmie. Vi betragter det som en ganske overordentlig Indrømmelse, at vi har faaet dette Forslag gennemført. Det vil i Virkeligheden komme til at gavne ca. 100 000 af de ganske unge Sygekassemedlemmer og derigennem hele Sygekassebevægelsen, idet disse unge Mennesker, hvis økonomiske Forhold ikke er saa gode, fritages for i de allervanskeligste Aar at betale Præmie. Samme Imødekommen har vi mødt ved Ændringsforslagene Nr. 13, 15 og 16 samt Nr. 17. Endelig vil jeg gerne fremhæve, at vi lægger megen Vægt paa den Bestemmelse, der ogsaa gennemføres nu, hvorefter der dog kan ydes nogle Sygepenge til dem, der oppebærer Invalidrente.

Naar jeg har taget Ordet, er det altsaa for at takke for denne Imødekommenhed, men tillige for at sige et Par Ord om det helt nye, der er kommet til i Forslaget, nemlig at Invalidrenten fremdeles skal udbetales ogsaa efter det 62de Aar, det eneste Forhold, jeg i alt Fald har været lidt betænkelig ved, ikke principielt, thi det forekommer mig fuldkommen rimeligt, at man lader Invalidrenten fortsættes til vedkommende Invalids Død, men af Hensyn til, at vi endnu ikke ved, hvorledes det Aldersrenteforslag, der kan ventes i en nær Fremtid, kommer til at se ud. Det kan nemlig ikke skjules, at der derigennem kan lægges et vist Pres, idet man til sin Tid kan komme til at sige som saa: Da en Invalid, uanset om han bliver 90 Aar, og hvor elendig han i øvrigt er,

kun kan faa 800 Kr., er det udelukket ved Aldersrenten at gaa saa højt, fordi en Invalid altid vil være daarligere stillet. Det er den Betragtning, der har gjort mig betænkelig, og derfor vil jeg sige allerede nu, at medens vi principielt er enige i, at Invalidrenten bør løbe, til vedkommende dør, forbeholder vi os dog, naar vi ser, hvorledes Aldersrentelovforslaget kommer til at se ud, at tage det Spørgsmaal op, om det ikke bliver nødvendigt til den Tid at indføre visse Ændringer i denne Lovgivning for ikke at naa til det Resultat, at Alderdomsunderstøttelsen for meget gamle og meget svage Personer bliver for ringe. I øvrigt skal min Udtalelse kun opfattes som et ringe Udslag af den Taknemmelighedsfølelse overfor Udvalget i sin Almindelighed og den ærede Ordfører og højtærede Minister i Særdeleshed, som ved Afslutningen af dette Arbejde besjæler mig, en Taknemmelighedsfølelse, der altsaa først og fremmest grundes i det Faktum, at vi fra vor Side i Virkeligheden i alt væsentligt har faaet de Ændringsforslag, vi har stillet, gennemført, en Praksis, som jeg meget vil anbefale andre ærede Udvalg at følge, navnlig hvis de sætter Pris paa, at en anden Behandling former sig saa idyllisk, som alt lader til, at denne vil gøre.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Jeg kan takke Udvalget for Samarbejdet, og jeg vil takke for den Velvillie, hvormed det har modtaget de forskellige Forslag, som jeg har stillet efter Samraad med Udvalget for at søge at imødekomme de Tanker, der har været fremme, og som jeg har ment at kunne slutte mig til. Jeg maa i Anledning af den Bemærkning, der fremkom fra den sidste ærede Taler, sige, at det er jo ganske givet, at man fra alle Sider maa forbeholde sig sin Stilling overfor de Muligheder, der senere kan komme frem paa Rigsdagen, og som kan have Indflydelse paa den Holdning, man finder det naturligt at indtage overfor hele dette Spørgsmaal. Men det forrykker ikke Værdien af, at man i Øjeblikket fra alle Sider har samlet sig om at gennemføre denne betydningsfulde Sag.

Jeg skal paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet der senere vil blive Lejlighed for mig til at gøre et Par Bemærkninger vedrørende Sygekasseloven og de Ændringer, der her er foreslaaede.

Hermed sluttede Forhandlingen.